

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 99/2025
30.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА—адвоката Игора Петровића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Км.бр.22/23 од 28.10.2024.године и Квм.бр.60/24 од 27.11.2024.године, у седници већа одржаној дана 30.01.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА—адвоката Игора Петровића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Км.бр.22/23 од 28.10.2024. године и Квм.бр.60/24 од 27.11.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Јагодини Км.бр.22/23 од 28.10.2024.године одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова изабраног браниоца малолетног АА, адвоката Игора Петровића.

Решењем Вишег суда у Јагодини Квм.бр.60/24 од 27.11.2024.године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног АА, адвоката Игора Петровића, изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Км.бр.22/23 од 28.10.2024.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац малолетног АА—адвокат Игор Петровић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) у вези члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и досуди тражене трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 135.000,00 динара или да укине наведена решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац малолетног АА, адвокат Игор Петровић у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови заузели погрешан став да о трошковима за састав захтева за заштиту законитости одлучује Врховни суд, као суд правног лека, а што су судови образложили тиме да је Врховни суд својом пресудом Кзз 695/24 од 12.06.2024.године одбио захтев за заштиту законитости као неоснован, те да захтев за накнаду трошкова мора бити постављен у поднетом правном леку с обзиром да је браниоцу окривљеног била позната висина трошкова у тренутку подношења. Свој став бранилац образлаже наводима да је решењем већа за малолетнике Вишег суда у Јагодини Км.бр.22/23 од 24.08.2023.године одређено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда, имајући у виду одредбу члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетника, па да самим тим и трошкови састава захтева за заштиту законитости падају на терет буџетских средстава, те да Врховни суд треба да усвоји захтев за заштиту законитости, досуди износе на име састава два захтева за заштиту законитости у износу од по 135.000,00 динара, трошкове на име састава трошковника у износу од 67.500,00 динара и трошкове на име састава жалбе на решење Вишег суда у Јагодини у износу од 67.500,00 динара.

Из списка предмета произилази да је бранилац малолетног АА, адвокат Игор Петровић дана 17.05.2024.године поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Км.бр.22/23 од 14.03.2024.године и Квм.бр.13/24 од 15.04.2024.године, којима је одлучено о захтеву за накнаду трошкова браниоца адвоката Игора Петровића, а Врховни суд је пресудом Кзз 695/24 од 12.06.2024.године одбио наведени захтев као неоснован.

Након тога је бранилац малолетног АА, адвокат Игор Петровић дана 11.09.2024.године поднео Вишем суду у Јагодини захтев за накнаду трошкова на име састава захтева за заштиту законитости дана 17.05.2024.године у износу од 135.000,00 динара и на име састава трошковника износ од 67.500,00 динара, а о ком захтеву је одлучено побијаним решењима.

Према одредби члана 262. став 1. ЗКП у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 267. ЗКП је прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, одлучује тај суд сходно одредбама чланова 261. до 266. тог законика.

Одредбом члана 49. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетника је прописано да малолетник мора имати браниоца приликом првог саслушања и током читавог поступка.

По оцени Врховног суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости, из разлога што је законском одредбом члана 267. ЗКП јасно прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, одлучује тај суд, што у конкретном случају значи да је о трошковима на име састава захтева за заштиту законитости могао одлучивати само Врховни суд, па су самим тим нижестепени судови правилно поступили када су одбили захтев браниоца за накнаду трошкова на име састава захтева за заштиту законитости од 17.05.2024.године и на име састава трошковника којим су тражени ти трошкови. Неосновано се захтевом за заштиту законитости као аргумент истиче то да је решењем већа за малолетнике Вишег суда у Јагодини Км.бр.22/23 од 24.08.2023.године одређено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда, из разлога што се под трошковима поступка подразумевају трошкови који су постојали од почетка до правноснажног окончања поступка и исте сноси поступајући суд, а у које трошкове не спадају трошкови састава захтева за заштиту законитости.

Самим тим, Врховни суд налази да доношењем побијаних решења није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) у вези члана 265. став 1. ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног.

У осталом делу захтева бранилац малолетног указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како наведена одредба не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се овај суд у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић